

Zaterdag 7 september 1918 – ochtendeditie

Verzending van levensmiddelen naar Brussel.

Geachte redactie,

Is het niet te veel van u geëist, onder de rubriek "ingezonden stukken" een ernstig woord van protest te doen horen tegen de wijze, waarop de verzending der colli's levensmiddelen plaats heeft, welke ons maandelijks als Nederlanders door het daarvoor gevormde comité toegezonden worden.

Meerdere malen reeds was de inhoud van deze colli's op hoogst bedenkelijke wijze beschadigd (men denke aan de boterzendingen, welke deels gesmolten aankwamen). De laatste zending gaat nu echter de perken te buiten, daar de inhoud van het grootste gedeelte der colli's, tenminste wat de kaas betreft, totaal bedorven is en ongeschikt om als menselijk voedsel te worden gebruikt!

Mijns inziens zijn hier twee dingen mogelijk: of de kaas is onoordeelkundig ingekocht (ofwel verpakt), of er worden absoluut minderwaardige kaassoorten ingekocht, welke voor export totaal ongeschikt zijn! Dit toch (namelijk het ontvangene) is niet de alom in het buitenland bekende en bij uitstek voor bewaren zo geschikte Hollandse kaas. Om kort te gaan, het is een formele schande, dat wij uit het kaaslandje niet een fatsoenlijk stukje kaas kunnen krijgen, wellicht het meest welkome product, dat de ons toegezonden pakketten bevatten.

Het is werkelijk dringend noodzakelijk, dat er veranderingen komen. Teveel Nederlands lijden hier onder een toestand, welke tot schande strekt in deze droeve tijden. Tevens moet men ons vooruitbetaald geld toch beter kunnen besteden, maar niet verknoeien. Een handelsfirma, welke zulke praktijken zou bezigen, zou snel met

krasse uitdrukkingen als een zaak van niet de minst eerlijk opvatting doorgaan.

Hopende, dat u door plaatsing van deze regels ertoe zal willen bijdragen, deze schandelijke toestanden te verbeteren, tekent uit veler naam,

uw dienstwillige dienaar,

A. Muller,

Lid van de Nederlandse kamer van koophandel te Brussel.

Uit Maastricht schrijft men aan Het Centrum, dat de Duitsers aan de overkant van de elektrische grensafsluiting de laatste dagen druk doende zijn met het maken van loopgraven en andere versterkingen. In de bossen van Sint-Martens-Voeren, Sint-Pieters-Voeren en Sinnich wordt met behulp van machinegeweren heel wat hout gekapt. Bovendien mogen de Duitse grensposten met niemand spreken.

Zaterdag 7 september 1918 – avondeditie

Geen berichten over België.